

...

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Kfv.V.35.105/2024/6.

A tanács tagjai: dr. Darák Péter a tanács elnöke

dr. Stefancsik Márta előadó bíró

dr. Márton Gizella bíró

Ságiné dr. Márkus Anett bíró

dr. Demjén Péter bíró

A felperes: felperes1

(cím1)

A felperes képviselője: Maklári Ügyvédi Iroda

(ügyintéző: ifj. dr. Maklári László ügyvéd;

cím2)

Az alperes: Magyar Államkincstár

(cím3)

Az alperes képviselője: Dr. Kiss M. László Ügyvédi Iroda

(ügyintéző: dr. Kiss M. László ügyvéd;

cím4)

A per tárgya: támogatási ügyben hozott közigazgatási határozat elleni közigazgatási per

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Budapest Környéki Törvényszék 2024. január 18. napján kelt 103.K.701.259/2022/22. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Budapest Környéki Törvényszék 103.K.701.259/2022/22. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A feljegyzett 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperesi alapítvány köznevelési intézményfenntartó.

[2] A Magyar Államkincstár Csongrád Megyei Igazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) 2020. január 1. napjától 2020. december 31. napjáig terjedő időszakra a felperes összes telephelyére vonatkozóan Magyarország 2020. évi központi költségvetéséről szóló 2019. évi LXXI. törvény (a továbbiakban 2020. évi Kvtv.) alapján kapott támogatás igénybevételenek jogszerűségére és szabályszerűségére irányuló hatósági ellenőrzést végzett.

[3] Az elsőfokú hatóság iktatószám. iktatószámú határozatával a felperest különböző jogcímenen összesen 73.373.333 Ft finanszírozási különbözet megfizetésére kötelezte. Megállapította, hogy a felperest

- a 2020. évi Kvtv. 7. melléklet I.4. a) pont ac) alpont szerinti jogcímen („*A pedagógusok és a pedagógus szakképzettséggel vagy szakképesítéssel rendelkező nevelő és oktató munkát közvetlenül segítő átlagbérének és közterheinek elismert összege alapfokú művészeti iskolában főtárgy szerinti egyéni és csoportos foglalkozás keretében való részvétel esetében 4 356.000 forint/számított létszám/év*”) 62.145.600 Ft,

- a 2020. évi Kvtv. 7. melléklet I.4. b) pont szerinti jogcímen („*Az iskolában, a kollégiumban, a gyógypedagógiai, a konduktív pedagógiai nevelési-oktatási, valamint a pedagógiai szakszolgálati intézményben a pedagógus szakképzettséggel vagy szakképesítéssel nem rendelkező nevelő és oktató munkát közvetlenül segítő átlagbérének és közterheinek elismert összege 3.000.000 forint/számított létszám/év*”) 6.900.00 Ft,

- az egyházi jogi személyek, a nemzetiségi önkormányzatok és a magánfenntartók által fenntartott köznevelési és szakképző intézményben foglalkoztatott, a nemzetiségi nevelési, oktatási feladatokat ellátó pedagógusok, oktatók bérfejlesztéséhez és a vezetői pótlék növeléséhez, valamint a bevett egyház és annak belső egyházi jogi személye által az állami iskolában szervezett hit- és erkölcsoktatáshoz kapcsolódó átlagbéralapú támogatáshoz nyújtott 2020. évi kiegészítő költségvetési támogatásról szóló 310/2020. (VI. 30.) Kormányrendelet 1. számú melléklet 12. pontja („*7. melléklet I.4. a) ac) pedagógusok kiegészítő átlagbérének és közterheinek elismert összege alapfokú művészeti iskolában főtárgy szerinti egyéni és csoportos foglalkozás keretében való részvétel esetén 259.000 forint/számított létszám/év*”) szerinti jogcímen 3.867.733 Ft és

- a 310/2020. Kormányrendelet 15. pontja („*7. melléklet I.4. b) pedagógusok nevelőmunkáját közvetlenül segítő átlagbérének és közterheinek elismert összege 200.000 forint/létszám/év*”) szerinti jogcímen 460.000 Ft visszafizetési kötelezettség terheli.

[4] A felperes fellebbezése alapján eljár alperes az ÖNKFO/61-2/2022. számú határozatával (a továbbiakban: másodfokú határozat) az elsőfokú határozatot megváltoztatta és a felperes visszafizetési kötelezettségét 48.367.567 Ft-ra csökkentette, megállapította, hogy a jogosulatlanul igénybe vett támogatás után a felperest 2.777.583 Ft lejárt és 2022. január 8-tól napi 6.336 Ft igénybevételi kamatfizetési kötelezettség terheli. Indokolása szerint az elsőfokú határozatot kizárólag a fellebbezésben foglaltak szempontjából tekintette át és megállapította, hogy a fellebbezés részben megalapozott, mert a mindennapos testnevelés keretében a felperes által tartott néptáncórák után négy telephelyen (iskolában) elfogadható a tanulói létszám, és ennek figyelembevételével csökkentette jogosulatlan igénylés összegét a 2020. évi Kvtv. 7. melléklet I.4. a) pont ac) alpont szerinti jogcímen 38.478.000 Ft-ra, a 7. melléklet I.4. b) pont szerinti jogcímen 6.900.000 Ft-ra.

[5] A felperes az alperes másodfokú határozatával szemben keresetet terjesztett elő, amely bíróság elé terjesztését megelőzően az alperes az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 120. §-ára hivatkozással módosította a másodfokú határozatát és a 2022. február 9-i ÖNKFO/61-3/2022. számú határozatával (a

továbbiakban: módosító határozat) a felperes visszafizetési kötelezettségét 48.367.567 Ft-ról 53.768.361 Ft-ra, a lejárt kamatokat 2.777.583 Ft-ról 3.183.068 Ft-ra emelte. Megállapította, hogy a felperes által teljesített visszafizetésre tekintettel a még általa befizetendő összeg 5.400.794 Ft tőke és 373.805 Ft kamat, továbbá a felperes 2022. február 10-től a visszafizetés napjáig 708 Ft napi kamat fizetésére köteles. Rögzítette, hogy a módosított határozatokat további módosítás nem érinti, azok változatlan tartalommal hatályban maradnak.

[6] A módosító határozat indokolása szerint a másodfokú határozatban tévesen került megállapításra a visszafizetési kötelezettség összege, figyelemmel arra, hogy az elsőfokú hatóság az átlagbéralapú támogatás felhasználása körében a felperes terhére 53.768.361 Ft összegben állapította meg az el nem fogadható költségek összegét, a felperes a fellebbezésében ezt csak részben és alaptalanul támadta, így azokat figyelembe kell venni. Ez az összeg magasabb, mint a másodfokú határozatban megállapított összeg, ezért *„könnyen belátható, hogy a korábbi másodfokú döntés módosításra szorul: nevezetesen a visszafizetési kötelezettség összegét oly módon kell megállapítani, hogy az a felülvizsgálat megállapításait megfelelően tükrözze.”*

A felperes keresete és a védírat

[7] A felperes a módosított határozattal szemben előterjesztett keresetében a határozat megsemmisítését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte.

[8] Álláspontja szerint a módosító határozat sérti az Ákr. 120. §-át, mert nem tartalmazza, hogy az alperes milyen okból tartotta jogszabálysértőnek a másodfokú határozatát, az nem tartalmaz tényállítást és kapcsolódó jogi indokolást, ami alapján megállapítható lenne, hogy mely kiadások milyen okból nem fogadhatók el, és azokból milyen összegű visszafizetési kötelezettsége keletkezik, illetve hogy a visszafizetendő összeget az alperes mely jogszabály mely rendelkezése alapján számolta ki. Az elsőfokú és a másodfokú határozat szerint a visszafizetési kötelezettsége létszámtérítésen, míg a módosító határozat szerint a költségek el nem ismerésén alapul. Az eltérő jogalapra helyezett módosító határozat indokolása azonban ennek okait nem tartalmazza. Hangsúlyozta, hogy a jogosulatlan igénylés és a jogosulatlan felhasználás különböző tények és jogszabályi rendelkezések alapján állapítható meg. Emellett hivatkozása szerint az alperes irattellenesen állapította meg, hogy a másodfokú határozatával a megfizetendő összeg módosítása mellett az elsőfokú határozat egyéb rendelkezéseit helybenhagyta, a másodfokú határozat rendelkező része és indokolása ezt nem tartalmazta.

[9] Az ügy érdemét illetően vitatta az elfogadható létszám- és költségadatokat is.

[10] Az alperes a védíratában – a határozataiban foglaltak fenntartásával – a kereset elutasítását kérte.

A jogerős ítélet

[11] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével az alperes határozatát megsemmisítette és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte.

[12] Indokolása szerint az első- és másodfokú határozatban megállapított visszafizetési kötelezettség az ellenőrzés alapján el nem fogadott létszámadatokon, míg a módosító határozat az el nem fogadott költségeken alapul. A módosító határozat nem jelölte meg, hogy az alperes milyen okból tartotta jogszabálysértőnek a másodfokú határozatot, a létszámadatokon alapuló számítás miért jogsértő, és miért tért át a jogosulatlan felhasználásból eredő visszafizetési kötelezettségre. Ezáltal a módosító határozat sérti az Ákr. 81. § (1) bekezdését és 120. §-át.

[13] Az elsőfokú és a másodfokú határozatból az sem állapítható meg, hogy mik a támogatás igénylésének feltételei, a felperes mire igényelhette és mire igényelte a támogatást és ehhez képest miért tekinti az alperes az igénylést jogosulatlannak. Az első- és másodfokú határozat csupán idézi a nemzeti köznevelésről szóló törvény végrehajtásáról 229/2012. (VIII. 28.) Korm. rendelet 37/M. § (2) bekezdését, de nem jelöli meg, hogy az egyes telephelyek vonatkozásában az alperes miért tekinti az igénylést jogosulatlannak. A 229/2012. (VIII. 28.) Korm. rendelet 37/M. § (2) bekezdése a támogatás visszakövetelésének jogalapjait sorolja fel, ezek közül az alperesnek meg kellett volna jelölnie, hogy a felperes terhére megállapított hiányosságok mely alpontra felelnek meg. A jogerős ítélet [42] bekezdésének utolsó mondatában foglalt következtetés szerint a hatóság a 229/2012. (VIII. 28.) Korm. rendelet 37/O. § (2) bekezdése értelmében a 37/B. §-ban meghatározott igénybevételi jogosultság jogszabályi feltételeinek teljesülését ellenőrizheti.

[14] A határozat érdemére kiható eljárásjogi jogszabálysértések miatt a keresetlevélben hivatkozott anyagi jogi jogszabálysértések vizsgálatát mellőzte.

[15] Az új eljárásra szóló iránymutatása szerint „[46] A megismételt eljárásban az alperesnek döntést kell hoznia, hogy a felperest terhelő visszafizetési kötelezettséget mire alapítja: jogosulatlan igénylés vagy jogosulatlan felhasználás szabályainak a megsértésére és ehhez kapcsolódóan kell a tényállás megállapítása és indokolnia döntését konkrétan megjelölve a visszafizetési kötelezettség jogalapját. Amennyiben a másodfokú hatóság úgy ítéli meg, hogy az elsőfokú hatóság a bíróság jelen ítéletében kifejtettek alapján jogszabálysértő döntést hozott, úgy a határozat megsemmisítéséről kell döntenie.”

A felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem

[16] Az alperes felülvizsgálati kérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság másik tanácsa által lefolytatandó új eljárásra és új határozat hozatalára való kötelezését kérte.

[17] Előadta, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében összemosta a 229/2012. (VIII. 28.) Korm. rendelet 37/B. §-ában rögzített igénylésnek az ellenőrzését a 37/O. §-ában rögzített, támogatás elszámolásának ellenőrzése kategóriájával. A 229/2012. (VIII.28.) Korm. rendelet 37/B. §-a a támogatás igénybevételeinek feltételeit, míg a 36/O. §-a az igénylés és elszámolás ellenőrzésének szabályait rögzíti.

[18] Vitatta, hogy a módosító határozata sérti az Ákr. 120. §-át. Kifejtette, hogy az Ákr. 120. §-a valóban kizárólag jogszabálysértés miatt teszi lehetővé a határozat saját hatáskörben történő módosítását, azonban ez nem jelenti azt, hogy az így módosításra kerülő döntés minden esetben jogszabálysértő. Az Ákr. ugyanis figyelmen kívül hagyja azokat a körülményeket, amikor nem jogszabálysértés, hanem egyéb ok miatt válik szükségessé a módosítás. Az eljáró hatóságnak - más módszer hiányában - az Ákr. 120 §-át szükséges alkalmaznia abban az esetben is, amikor az ügy érdemét befolyásoló számítási hiba miatt indokolt a határozatának módosítása. A módosító határozatát tehát azért alapította az Ákr. 120. §-ára, mert az Ákr. nem kínál más eljárásjogi lehetőséget az egyébként nem jogszabálysértő, de az ügy érdemére kiható számítási hibákat tartalmazó döntés korrigálására.

[19] Álláspontja szerint pontosításra szorul az elsőfokú bíróság megállapítása, hogy a módosító határozatát az első- és másodfokú határozattal szemben az el nem ismert költségekből eredő támogatás-különbözetre alapította, ugyanis az elsőfokú hatóság rögzítette azt is, hogy a felperes 53.768.361 Ft összegű költségelszámolását nem fogadta el. Az ellenőrzés során nincs éles határvonal a jogosulatlan igénylés és a jogosulatlan felhasználás között, a támogatás jogszerűtlen igénybevételére párhuzamosan sor kerülhet a tanuló létszámra vonatkozó megállapítások és a támogatás jogszerűtlen felhasználása okán is. Az ellenőrzés mindkét aspektust megvizsgálja, erre a 229/2012. (VIII. 28.) Korm. rendelet 37/O. §-a is lehetőséget ad, így „könnyen belátható”, hogy bár az elsőfokú hatóság vizsgálta a támogatás felhasználását is, azonban mivel a jogosulatlanul igénybe vett összeg magasabb, mint a nem megfelelően felhasznált összeg, a döntésében az előbbi összeget kellett szerepeltetnie, majd mivel a másodfokú határozatában szereplő összeg alacsonyabb volt, mint a jogosulatlan felhasználás összege, a másodfokú határozatát módosítania kellett.

[20] Vitatta a jogerős ítélet [42] bekezdésében foglalt, a 229/2012. (VIII. 28.) Korm. rendelet 37/O. §-ával kapcsolatos szűkítő jogértelmezését, utalt arra, hogy a Kúria Kfv.35.516/2017/5. számú döntése értelmében „*A költségvetési támogatás igénylése, a támogatással való elszámolás, az igénybevétel jogosságának és felhasználásának jogszerűségi felülvizsgálata egymással összefüggő, de mégis önálló hatósági eljárások.*”

[21] Álláspontja szerint jogszabálysértő az elsőfokú bíróság új eljárásra szóló iránymutatása, mivel szembe állítja egymással a jogosulatlan igénylést és a jogosulatlan felhasználást, mint két olyan vizsgálati szempontot, amelyből csak az egyik teljesülhet, és a tényállás megállapítását az „értvényesíteni” kívánt vizsgálati aspektushoz rendeli hozzá. A tényállás megállapítása megelőzi az azokból levont konklúziót (jogosulatlan igénylés vagy jogosulatlan felhasználás szabályainak a megsértése történt-e), tehát ahhoz, hogy erről a hatóság döntést hozhasson, szükségeszerű először a kapcsolódó tényállás megállapítása.

[22] A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében az elsőfokú ítélet hatályban történő fenntartását kérte.

[23] Álláspontja szerint a felülvizsgálati kérelem nem tartalmazza a kérelmet megalapozó jogszabálysértést a jogszabályhely pontos megjelölésével, ezáltal nem felel meg a Kp. 115. §-ában foglalt követelményeknek. Az alperes által megjelölt jogszabályi hivatkozásokkal [Ákr. 120. §, 229/2012. (VIII. 28.) Korm. rendelet 37/B. §, 37/O. §] kapcsolatban részletes érdemi ellenkérelmet terjesztett elő.

[24] Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság a valóságnak megfelelően állapította meg, hogy a módosító határozat nem tartalmazza, hogy a másodfokú határozattal megállapított visszafizetendő összeg mely jogszabályi rendelkezést sérti. Az Ákr. 3. §-a szerint a hatóság felülvizsgálhatja a saját döntéseit, de csak a „*törvény keretei között*”, és az officialitás elvéből nem következik, hogy jogszabálysértés megjelölése nélkül alkalmazható lenne az Ákr. 120. § szerinti módosítás. Az ügy érdemét érintő számítási hiba is jogszabálysértésnek minősül, ezért alperes felvetése, miszerint nem volt lehetősége a perbeli esetben más jogi eszközt alkalmazni, mint az Ákr. 120. §-on alapuló visszavonást, és emiatt nem kellett megjelölnie, hogy a másodfokú határozat milyen okból jogszabálysértő, teljesen téves. Az alperes határozatai a hatósági döntés indokolásával szemben támasztott követelményeknek nem felelnek meg.

[25] Kifogásolta, hogy a felülvizsgálati kérelemből nem tűnik ki, hogy az alperes a Kúria Kfv.35.516/2017/5. számú döntését milyen összefüggésben hívja fel, továbbá utalt arra, hogy az alperes konkrét összeférhetetlenségi indok vagy tényyszerű körülmény megjelölése nélkül kéri az eljáró bírói tanács kizárását az új eljárásból.

A Kúria döntése és jogi indokai

[26] A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

[27] A jogerős ítélettel szemben jogszabálysértésre, vagy a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre hivatkozással van helye felülvizsgálatnak. A felülvizsgálati kérelmet a jogerős ítélet közlésétől számított 30 napon belül kell előterjeszteni [Kp. 115. § (1) bekezdés, 117. § (1) bekezdés], annak kötelező tartalmi eleme a kérelmet megalapozó pontos jogszabályhely, illetve a közzétett kúriai határozat és azon részének megjelölése, amelytől az ítélet jogkérdésben eltér [Kp. 115. § (2) bekezdése értelmében alkalmazandó Kp. 100. § (2) bekezdés b) pont]. A felülvizsgálati kérelmet megváltoztatni a felülvizsgálati határidőn túl nem lehet [Kp. 115. § (2) bekezdése értelmében alkalmazandó Kp. 100. § (5) bekezdése]. A Kúria a jogerős ítéletet - a bizonyítás és vizsgálat hivatalbóli elrendelésének körén kívül - csak a felülvizsgálati kérelem, a csatlakozó felülvizsgálati kérelem, és a felülvizsgálati ellenkérelem keretei között vizsgálhatja felül [Kp. 115. § (2) bekezdése értelmében alkalmazandó Kp. 108. § (1) bekezdése], az eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt [Kp. 120. § (5) bekezdése].

[28] A Kúria rögzíti, hogy a felperes állításával ellentétben a felülvizsgálati kérelem tartalmazza, hogy az alperes milyen jogszabályok megsértését állítja, ezért a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálásának nem volt akadálya.

[29] A Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálata során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság jogszabálysértés nélkül, a Kúria közzétett gyakorlatának megfelelően döntött az alperes keresettel támadott határozatának megsemmisítéséről és az alperes, mint másodfokú közigazgatási szerv új eljárás lefolytatására való kötelezéséről, és az új eljárásra szóló iránymutatása is jogoszerű.

[30] Az elsőfokú bíróság az ügy érdemére kiható, a perben nem orvosolható eljárási jogszabálysértés miatt semmisítette meg az alperes határozatát. A jogerős ítéletben foglalt jogi indokolással a Kúria egyetért, a felülvizsgálati kérelemben foglaltak alapján az alábbiakra mutat rá.

[31] A költségvetési támogatás igénylésének és felhasználásának ellenőrzésére irányuló eljárás hivatalból induló közigazgatási eljárás, arra az Ákr. szabályait is alkalmazni kell. Az Ákr. 3. §-a kimondja, hogy „A hatóság a kizárólag kérelemre indítható eljárások kivételével hivatalból eljárást indíthat, a kérelemre indult eljárást jogszabályban meghatározott feltételek fennállása esetén folytathatja. Hivatalból állapítja meg a tényállást, határozza meg a bizonyítás módját és terjedelmét, valamint e törvény keretei között felülvizsgálhatja a saját és a felügyelete alá tartozó hatóság döntését és eljárását.” A hivatalból indult eljárásban az elsőfokú döntés elleni fellebbezési eljárás ugyan kérelemre (a fellebbezéssel) indul, azonban a másodfokú eljárásban is érvényesül a hivatalbóliság elve. Ennek megfelelően az Ákr. 119. § (4) bekezdése szerint „A fellebbezést a másodfokú hatóság bírálja el, amely a fellebbezéssel megtámadott döntést és az azt megelőző eljárást megvizsgálja. A másodfokú hatóság eljárása során nincs kötve a fellebbezésben foglaltakhoz.” A másodfokú hatóság a fellebbezésben foglaltakhoz egyrészt nincs kötve, másrészt köteles az elsőfokú eljárást és a fellebbezéssel támadott elsőfokú döntést - hivatalból - teljeskörűen megvizsgálni, és eljárása alapján a hatósági ügyben a jogszabályoknak megfelelő végleges döntést hozni.

[32] Az elsőfokú hatóság a határozatával a felperest jogosulatlan igénylésből eredő támogatási összeg visszafizetésére kötelezte, amelyet az el nem fogadott tanulói létszámból vezetett le. A Kúria rámutat, hogy az alperes az Ákr. 119. § (4) bekezdésben foglaltak ellenére másodfokú eljárása során kizárólag a fellebbezésben foglaltakat vizsgálta meg, és az elsőfokú határozatnak kizárólag a fellebbezéssel támadott részéről hozott – azt (részben) megváltoztató, a visszafizetési összeget csökkentő - döntést úgy, hogy a fellebbezéssel nem érintett részeit nem vizsgálta felül és azokról nem is határozott, a döntése nem tartalmaz sem a rendelkező részében, sem pedig az indokolásában – a fellebbezésben érintetteken túl - az el nem ismert költségekre vonatkozó rendelkezéseket. Az alperes a fellebbezés alapján további tanulói létszámot ismert el, ennek folytán csökkentette a jogosulatlan, így visszafizetendő támogatás összegét. Az elsőfokú bíróság tehát – a kereseti állítások alapján - megalapozottan állapította meg, hogy az alperes másodfokú határozata az elsőfokú határozattal egyezően az igényelt és elismert létszám eltérésére alapítva határozta meg a felperes terhére a hátrányos jogkövetkezményeket, a módosító határozatban azonban az alperes nem a létszámtérítés, hanem az el nem ismert költségek visszafizetésére kötelezte a felperest, azonban nem indokolta meg, hogy milyen jogszabályi rendelkezéseken alapul a felperes másodfokú határozathoz képest hátrányosabb visszafizetési kötelezettsége.

[33] Az alaphatározat és a módosító határozat egységet képez, a módosító határozat tekintetében is fennáll a hatóság indokolási kötelezettsége. A módosított és a módosító határozatból egyértelműen megállapíthatónak kell lennie, hogy az ügyfelet érintő hátrányos jogkövetkezmény, illetve annak mértéke milyen tényeken és jogszabályi rendelkezéseken alapul. Mivel az alperes másodfokú határozata nem tartalmazza a másodfokú hatóság jogi értékelését az el nem ismert költségek fellebbezéssel nem támadott része tekintetében még olyan módon sem, hogy az elsőfokú határozatot e körben helybenhagyja, az hiányos, és az alperes ezen hiányosságot a módosító határozattal sem küszöbölte ki. Az elsőfokú bíróság ezért okszerűen állapította meg, hogy az alperes nem tett eleget indokolási kötelezettségének, a határozatai hiányosak és a döntés rendelkező része és indokolása nem konzekvens. A Kúria osztja az elsőfokú bíróság álláspontját a körben is, hogy az Ákr. 120. § (1) bekezdése alapján meghozott módosító határozatnak tartalmaznia kell, hogy mely jogszabályoknak nem felelt meg az azzal módosított határozat, azaz milyen okból találta azt a hatóság jogszabálysértőnek és intézkedett hivatalból a jogszabálysértés kiküszöbölése iránt. Téves, egyben *contra legem* az alperes érvelése, hogy az Ákr. 120. § (1) bekezdése alapján nem jogszabálysértő határozat módosítására is lehetőség van. A visszafizetési kötelezettség növelése, illetve az eltérő számítási mód alkalmazása az ügy érdemét érinti, és erre az Ákr. 120. § (1) bekezdésében foglalt kifejezett, értelmezést nem igénylő rendelkezés alapján kizárólag jogszabálysértés esetén van törvényes lehetőség.

[34] A felülvizsgálati kérelem alapján a Kúria kiemeli, hogy a 229/2012. (VIII. 28.) Korm. rendelet 37/O. § (1) bekezdése a támogatás igénylésének és elszámolásának ellenőrzésére teremt jogszabályi lehetőséget az átlagbér alapú - és a 36/Q. § (1) bekezdésben szereplő utaló szabály alapján - a működési támogatás vonatkozásában is. Az elsőfokú bíróság a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően nem zárta ki annak lehetőségét, hogy a kinstár teljes körű ellenőrzést végezessen, azaz mind az igénylés, mind a felhasználás jogszerűségét ellenőrizze, ugyanakkor azt a követelményt írta elő, hogy az igénybe vett támogatás finanszírozási különbözetének megállapítására irányuló hatósági eljárás alapján meghozott határozatban az alperes az ügyfél terhére megállapított hátrányos jogkövetkezmények törvényes alkalmazásának ténybeli (létszámeltérés vagy el nem ismert költség) és az ahhoz kapcsolódó jogszabályi alapját jelölje meg. Ebből következően az elsőfokú bíróság új hatósági eljárásra szóló iránymutatása is helytálló azzal a kitéttel, hogy a jogerős ítélet [42] bekezdés utolsó mondatában szereplő következtetéssel szemben - mely szerint a hatóság a Korm. rendelet 37/B. §-ában foglalt követelmények teljesülését ellenőrizhette - az ellenőrzés valamennyi támogatási jogszabályi rendelkezés érvényesülésének vizsgálatára kiterjedhetett. A Kúria ezért mellőzi a jogerős ítélet [42] bekezdés utolsó mondatát.

[35] A Kúria mindezek figyelembevételével megállapította, hogy az elsőfokú ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat nem sérti, az nem ellentétes a közzétett gyakorlattal, ezért a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[36] *I. A másodfokú közigazgatási hatóság eljárása során a fellebbezésben foglaltakhoz nincs kötve, köteles a fellebbezéssel megtámadott döntést és az azt megelőző eljárást jogszerűségét megvizsgálni.*

[37] *II. A határozat Ákr. 120. § (1) bekezdése alapján történő saját hatáskörben történő módosítása esetén a módosító határozat indokolásában meg kell jelölni a módosítás ténybeli és jogszabályi indokait, köztük azt is, hogy a módosított határozatot a közigazgatási szerv milyen okból tartotta jogszabálysértőnek.*

Záró rész

[38] A felperes a meg nem határozható tárgyú felülvizsgálati eljárásban perköltségigényét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdésében foglaltaknak megfelelően nem jelölte meg, ezért részére perköltség megállapítását a Kúria a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 81. § (1) alkalmazásával mellőzte.

[39] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték – az alperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján megillető személyes illetékmentességre figyelemmel – a Kp. 35. § (1) bekezdés folytán alkalmazandó Pp. 102. § (6) bekezdésének megfelelően az állam terhén marad.

[40] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 107. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el.

[41] Az ítélettel szembeni felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2025. március 6.

dr. Darák Péter s.k.

dr. Stefancsik Márta s.k.

dr. Márton Gizella s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

dr. Demjén Péter s.k.

Ságiné dr. Márkus Anett s.k.

bíró

bíró

Kúria

11

V.Kfv.35.105/2024/6-I

A kiadmány hitelél:

tisztviselő